

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

268

תשפ"ז

לשליחת מכתבים ושאלות אל הראש ישיבה שליט"א

בדואר:

MECHON ATZUSOI EMINU

PO BOX: 646

LIBERTY, NY 12754-9998

או דרך:

[HTTPS://BRESLEVCENTER.COM/ANSWERS](https://breslevcenter.com/answers)

להרשמה לקבלת המכתב היומי במייל:

CHIZIKYOMI@RABBIROTH.ORG

להשתתפות וליטול חלק

בקונטרסים השבועיים או בשאר ספרי
המכון, המאירים את בתיכם
של אלפי יהודים

התקשרו אל הגבאי

מזה"ר **משה גראס** שליט"א

053-316-3399

בארה"ב ניתן להתקשר אל הגבאי

מזה"ר **לייבי ראטה** הי"ו

347-578-4449

או שלחו מייל לכתובת

DONATE@KERENHADFUSA.ORG

נַעֲתוּ אֱמוּנָה

- א..... האם לתת סתם שם שאוהבים?
- ב..... לעשו קצת, כדי להרגיע את העצבים?
- ג..... למה בעלי הוא כזה שלומיאל?
- ד..... איך מתחזקים ברגעים חלשים?
- ו..... האם הסגולה של מוהרא"ש היא גם לגרושים?
- ח..... איך מתפללים בקברי צדיקים?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א..... בזאת חנוכה אפשר לפעל ישועות.
- א..... קבלה טובה בזאת חנוכה.
- ב..... לעזור בתלמוד תורה מכל חלב.
- ג..... כל תזונה, כל נקודה, זה בחשבון מדיק.
- ג..... אל תוותר אף יום על מקנה.
- ד..... חומש לצדקה.
- ה..... לאסוף את הנשים מאותו גיל.
- ו..... תכרד לשלום את כולם בחיור.
- ז..... להזהר מה זמני אוכלים.
- ז..... שהבית שלך יהיה נקי מטכנולוגיה.
- ח..... כל אחד רוצה לשאול רק דבר אחד קטן.
- ט..... לא בריא לילדים להסתכל בטלפון.

- לְעֹזֹר לְסַעֲדוֹת הַחֹלּוֹלָא שֶׁל הַצַּדִּיק רַבִּי נִתָּן..... י
- אֵל תֵּלֵךְ לְעִמּוּדֵי הַמְחֻשָּׁבִים..... י
- לְדוֹן לְכַף זְכוּת..... יא
- לְעֹזֹר לְבַעַל לְהַבִּיא פְּרִנְסָה?..... יא
- עֲרֻמוֹת שֶׁל חִיּוּק כְּדֵי לְהַשְׁאֵר מְקוֹשֵׁשׁ אֶל רַבֵּנוּ..... יב
- לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם מוֹדֵה דֶּרֶךְ..... יב
- תִּקְבַּע לְךָ שִׁיעוּר בְּקוֹנִטְרָסִים עֲצָתוֹ אֲמוּנָה..... יג
- לְלַמּוֹד בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי הַשּׁוֹכְבִּי"ם כָּל מַסְכַּת תַּעֲנִית..... יד
- פְּרִסְמֵת עֲלוֹל לְהַבִּיא עֵין הָרַע..... טו
- מַחֲשָׁבוֹת רַעוּת..... טו
- אַחֲרֵי כֵף מוֹסֵר, תִּשְׁפֹּךְ עַל־יָהֶם קַעְרָה עִם הַתְּחֻזָּקוֹת..... טז
- אֵל תִּקְשִׁיב לְמִינִים וְאַפִּיקוֹרְסִים..... יט

עצתו אמונה

האם לתת סתם שם שאוהבים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה השם שזכיתי לקבל בפעם הששית פקדון מהשם יתברך, בן יקר ומאיר, ברוך השם. זה הגיע יחד עם הרבה תפילות, עם הרבה סיפורי תפילה. תודה ראש הישיבה שליט"א על הלמודים והעצות, על החיים המתוקים, שאנחנו מקבלים מהשיעורים ומהמכתבים.

רציתי לשאול האם אפשר לתת לתינוק סתם שם שהאמא אוהבת, או שצריכים לקרוא על שם

צדיק או סבא?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת מקץ, כ"ח כסליו, ד' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מזל טוב להלדת הבן, יעזור השם יתברך שתעשה את הברית בעתה ותגדל אותו לתורה ולחפה ולמעשים טובים.

תן שם אחר צדיק או אחר סבא שהיה יהודי פשוט, אל תתן סתם שם, כי פשוטאים על שם צדיק או על שם סבא שעבדו את השם - זה יעזור לילד. כפי שהצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו אומר (ספר נעם אלימלך, פרשת במדבר), שם של צדיק מועיל - "שיהיה גם בן צדיק, מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון".

כָּל שֵׁם אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שְׁזֶה יִשְׁמַע בְּמַתִּיקוֹת וּנְעִימוֹת, אֶפְשָׁר לְקַרֵּא לִילָד בְּאַפֿן שֶׁהָאָמָא תֵּאָהֵב אֶת הַשֵּׁם; כְּשֶׁתְּדַבֵּר יָפָה אֶל הָאִשָּׁה אֶתָּה תוּכַל לְשַׁכְנֹעַ אוֹתָהּ כֵּן לְתֵת שִׁמוֹת לִילָדִים עַל שֵׁם צְדִיקִים, אוֹ עַל שֵׁם סִבִּים וְסִבִּתוֹת שֶׁמְסֹרוּ אֶת נַפְשָׁם לְהִקָּים דּוֹרוֹת יָפִים וְכָשָׁרִים, וְזֶה יִשְׁפִּיעַ עַל הַיִּלָּדִים שִׁיְהִיו צְדִיקִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

חֲנוּכָּה שְׁמַח.

לַעֲשׂוֹן קֶצֶת, כִּדִּי לְהַרְגִיעַ אֶת הָעֲצָבִים?

שְׂאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קדם כל אִנִּי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת עַל הַחַיִּים הַטּוֹבִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְנִשְׁמוֹת שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ מֵרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

אָנִי רוֹצֶה לְשׂאֹל שׁוּב שְׂאֵלָה שְׁכָכָר מִפְּרִיעָה לִי הַרְבֵּה זְמַן, וְאֶשְׁמַח אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א יוּכַל לָתֵת לִי עֲצָה.

אָני סױבל הֶרְבֵּה מִמַּחֲשׁוֹבוֹת וּבִלְבוּלִים שְׁמִסְתּוֹבְבִים לִי בְּרֹאשׁ, יֵשׁ יָמִים שְׁאֲנִי מְאֹד מְתוּחַ, אָנִי מְרַגֵּשׁ שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל יוֹתֵר, וְרֵאִיתִי שְׁעֲשׂוֹן סִיגְרִיָּה מְרַגֵּעַ לִי אֶת הָעֵצָבִים, לֹא מִמֶּשׁ לַעֲשׂוֹן בְּאִפֹּן קְבוּעַ, אֲלֵא לַחֲטוּף סִיגְרִיָּה פֹה וְשָׁם.

רְצִיתִי לִשְׂאוֹל הָאֵם אֲנִי יִכּוֹל לְהִרְשׁוֹת לְעֶצְמִי לְעֶשֶׂן מִפֶּעַם לְפֶעַם, כְּשֶׁאֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאֵנִי צָרִיד אֶת זֶה בְּדַחֲפֹת לְעֶצְבִּים שְׁלִי, אוֹ שֶׁאֵינִי חֹזֵק לֹא לִגְעַת בְּסִיגְרִיָּה בְּכֻלָּ?

יִישָׁר כַּח

תשובה :

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וַיֵּנֶשׁ, ב' טִבֵּת, זֹאת חֲנוּכָּהּ, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נִרְוֹ יֵאֵיר

קַבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

עֲשׂוֹן לֹא מְרַגֵּעַ, עֲשׂוֹן מוֹתֵחַ יוֹתֵר אֶת הָעֶצְפִּים; לִימוּד הַתּוֹרָה מְרַגֵּעַ אֶת

העצבים, לגרס פרקים משניות זה מרגיע את העצבים; תאמר משניות ותקבל עצבים בריאים וחקקים.

אל תעשן, זה לא דבר טוב, רבנו לא רצה שנעשן (ח"י מוהר"ן סימן רעג, תעב). תקבע לך שיעור במשניות, לכתחילה תאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי רבנו ז"ל אמר לרבי נתן זכרוננו לברכה שיאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, רבנו גם אמר לכמה מאנשי שלומינו שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות (ענין שיחות הר"ן סימן קפה), ומוהרא"ש אומר: "מה שרבנו אמר למוהרנ"ת נאמר לכלנו".

אתה לא יכול לתאר לעצמך את גודל המעלה של אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום. כתוב מהצדיק הקדוש המגיד מטשערנאפיל זכותו יגן עלינו בספרו ליקוטי תורה (הדרכה ו): "תאמר ח"י פרקים משניות בלי פירוש בכל יום, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים; כן תנהג כל ימי חייך". מובא גם מהצדיק הקדוש המהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל יום, ואם אפשר שישלים ח"י פרקים בכל יום, נגד ח"י עולמות, מה טוב ומה נעים, יהי חלקי עמו, כי הוא תיקון גדול לפגם הברית, סוד קל ח"י, באמירת ח"י פרקים משניות מתקנים מה שפגמו בחטא של פגם הברית, שמזה באים כל העצבים השם ישמרנו, ויש להם גם כן סגולה להרוג היצר הרע, גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה".

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

למה בעלי הוא כזה שלומיאל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאיפה לוקחים את הכוחות להמשיך הלאה? עד מתי השם יתברך ינסה אותנו? בעלי שובר את עצמו, שהוא נולד שלומיאל, שהוא אף פעם לא יצליח, ובצדק, הוא רק מקבל תשובה שלילית מפל עבודה שהוא מציג את עצמו, החובות תופחים מיום ליום, איך אפשר לחיות כך יום אחר יום? אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לענות לי ולחזק אותי?

יישר כח

אָני רואָה אַצלי שְׂבִימִים שְׂאָנִי נוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמוֹחִין, אָנִי לֹא לֹוֹמֵד שׁוּם דָּבָר, בְּקָשִׁי אָנִי מִתְפַּלֵּל קָצֵת, אָנִי לֹא מִקְשִׁיב לְשִׁעוּרִים, לֹא מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִמֶּשׁ כְּבוֹי לְגִמְרִי. לְעַמֵּת זֶה כְּשֶׁאָנִי בְּמַעֲבַב רוּחַ טוֹב, בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, הַכֵּל בְּדִיוֹק הַפּוֹד, אָנִי לֹוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה, מִתְפַּלֵּל בִּירְאֵת שְׂמִים, מִקְשִׁיב לְשִׁעוּרִים וּמִתְחַזֵּק מְאֹד.

השאלה שלי היא איך אפשר בן להיות דבוק אל השם יתברך, אפילו בימים הקשים? בן להתגבר להקשיב לשעורי חיזוק, להתפלל וללמוד ולדבר אל השם יתברך, ולהתנהג כראוי?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה שאתה נופל זה רק כדי להביא אותך למקום יותר גבוה, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כה): "ובזה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", יהודים כשרים טועים בזה כשהם מרגישים פתאום ירידה, הם מרגישים שהם אבדו את החשק וההתלהבות שהיה להם ונדמה להם שהם נפלו, "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על בן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש", זה רק דמיון שהיצר הרע מכניס באדם כשהוא מצליח וכבר יכול להמשיך הלאה בקדושה, ואז הוא גורם שיהיו לאדם חלישות הדעת ספקות ומניעות וכו'.

תהיה חזק ללמוד בכל יום חומש מחלק לפי ימות השבוע, ביום ראשון תלמד שנים מקרא ואחד תרגום עד שני, ביום שני עד שלישי, וכן הלאה ועד סוף השבוע תסיים את הפרשה.

תלמד גם משניות, תלמד בכל יום כמה פרקים משניות, ואם אתה לא מבין - תגרוס בלי הבנה, ומי יתן אם תוכל להגיד בכל יום ח"י פרקים משניות; זה יטהר אותך מפל רע, ותקבע לך גם שיעור בלימוד ש"ס כסדרן; תתחיל מסכת ברכות, תאמר את המלים אפילו בלי להבין, וכשאתה מסיים מסכת ברכות, תמשיך למסכת שבת וכן הלאה, עד שתסיים את כל הש"ס.

עוד הפעם, חזק ואמץ, אל תסתפל על זה שכל פעם אתה נופל לקטנות המוחין - כמו שאתה קורא לזה; כך זה הולך, כמה שמתקרבים יותר לצדיק, כמה

שְׁמִצֵּיתִים יוֹתֵר לְרַבְּנוּ - נִהְיִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים, וְצָרִיכִים לַעֲבֹר אֶת הַדְּרָגָה שְׁאִין רְגִשׁוֹת, שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הַחֹשֶׁק וְכו', כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (שם, סימן עב), כְּשֶׁאָדָם נִתְעוֹרֵר לְתִשְׁבָּה, הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ כְּדִי לִהְיוֹת טוֹב, הוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר וְהוּא מַחְלִיט לָלֶכֶת אֶל הַצַּדִּיק, "וְאַחֵר כֶּךָ כְּשֶׁנוֹסֵעַ, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע וְנוֹפֵל מִתְּשׁוּקָתוֹ שֶׁהָיָה לוֹ תַּחִלָּה, וְאַחֵר כֶּךָ כְּשֶׁבָּא לְהַצַּדִּיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע עוֹד יוֹתֵר, וְאוֹבֵד כָּל חֲשָׁקוֹ", אוֹמֵר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל: "אֵל יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ זֹאת, וְאֵל יִבְהַלֹּךְ רַעְיוֹנֶיךָ עַל זֶה", אֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִזֶּה וְאֵל תִּבְהַל מִזֶּה, הַסֶּפֶה לְכָךְ הִיא, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר עַל יֵצֵרוֹ, יֵצֵרוֹ מִתְגַּבֵּר עָלָיו יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (סוּפָה נב): "כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ יֵצֵרוֹ גְּדוֹל הַיָּמָנוּ", כָּל שֶׁהָאָדָם גְּדוֹל יוֹתֵר כֶּךָ יֵצֵרוֹ גְּדוֹל יוֹתֵר, וְלִכֵּן מִתְחַלֶּה כְּשֶׁהוּא עוֹד לֹא הָיָה אֲצֵל הַצַּדִּיק הוּא עֲדִין לֹא הָיָה בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה כָּל כֶּךָ, וְלִכֵּן הָיָה לוֹ רַק יֵצֵר הָרַע קָטָן יוֹתֵר, אֲבָל אַחֵר כֶּךָ כְּשֶׁהוּא כְּבֵר הוֹלֵךְ אֶל הַצַּדִּיק הוּא כְּבֵר יוֹתֵר גְּדוֹל בְּמַעֲלָה - אִזּוֹ בָּא עָלָיו יֵצֵר הָרַע חֲדָשׁ, וְכִשְׁהוּא כְּבֵר מְגִיעַ אֶל הַצַּדִּיק אִזּוֹ הַיֵּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר.

אָחִי חֲזַק !

...

הָאֵם הַסְּגוּלָּה שֶׁל מוֹהֲרָא"ש הִיא גַּם לְגֵרוּשִׁים ?

שְׁאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיִּשְׁבָּה שְׁלִיט"א,

אֲנִי צָרִיכָה חִיזוּק בְּדַחִיפּוֹת, כְּבֵר בְּמָה חֲדָשִׁים עָבְרוּ מִהַגְּרוּשִׁין שְׁלִי, וְאֲנִי עוֹבְרֶת עֲכָשׁוּ תְּקוּפָה קָשָׁה, אֲנִי מְרַגִּישָׁה בּוֹדְדָה מְאֹד, אֲנִי צָרִיכָה בַּעַל, בֵּית, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, זֶה מְאֹד חֹסֵר לִי, וּמְאֹד קָשָׁה לִהְיוֹת בּוֹדְדָה, אֲנִי לֹא מְרַגִּישָׁה טַעַם בַּחַיִּים, אִין לִי מִצֵּב רוּחַ לְהַמְשִׁיד הַלָּאָה.

אֲנִי מִבְּקִשֶׁת הַרְּבָה מִהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי מְשִׁיחָה אֶת הַלֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְשַׁתְּדֶלֶת גַּם לַיהוּדוֹת הַרְּבָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא רַק לְהַתְּבַכֵּיין וְלַהֲתַלְוֶנָּה. אֲנִי מְסַפֶּרֶת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת הַרְּגִשׁוֹת שְׁלִי, בְּמָה קָשָׁה לִי בְּמַצְבִּי, וְאֲנִי מְשַׁתְּדֶלֶת לְהַתְּחַזֵּק כָּל הַזְּמַן בְּאַמוּנָה וְשִׂמְחָה.

כְּבֵר עֲשִׂיתִי כָּל כֶּךָ הַרְּבָה סְגוּלוֹת, קְבִלְתִּי עַל עֲצָמֵי הַרְּבָה קְבִלוֹת טוֹבוֹת לְהַתְּחַזֵּק בְּרוּחָנִיּוֹת, כְּבֵר אֲמַרְתִּי הַרְּבָה פְּעָמִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְעַדִּיין אֲנִי מְרַגִּישָׁה שֶׁשְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִעְוָלִים, כְּאִילוֹ

הקדוש ברוך הוא לא מעונין בתפלות שלי, ועל זה בעצמו אני גם מדברת אל השם יתברך, אני מספרת גם את זה להשם יתברך.

מאד קשה לי להיות ככה לבד, במיוחד שאני לא יודעת עד מתי זה ימשך; מה עוד אני יכולה לעשות? מה הקדוש ברוך הוא רוצה שאעשה שעדין לא עשיתי? אולי ראש הישיבה שליט"א יכול ליעץ לי מה לעשות?

כמו כן רציתי לשאול על הסגולה של אמירת כל ספר התהלים בצינונו הקדוש של מוה"ר"ש, האם ההבטחה היא רק לבחורים ובחורות, או שזה גם לגרוש או גרושה?

אני יודעת שראש הישיבה שליט"א מאד עסוק ואני לא רוצה להפריע, אבל אם ראש הישיבה שליט"א יענה לי, זה מאד ישמח אותי.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

מרת ... תח"י

קבלתי את המכתב.

חזקו ואמצו בכל הפוחות, תמשיכו בעבודה הקדושה של לדבר עם השם יתברך ולספר לו כל מה שעוברים, כל הרגשות וכל המחשבות.

בנדאי שתסעו ליבנאל לצינונו של מוה"ר"ש ותאמרו שם את כל התהלים, ההבטחה שמוה"ר"ש הבטיח זה גם לזווג שני. מוה"ר"ש אמר (צינונו מוה"ר"ש, אות ד): "רצוני וחסקי מאד להטמין את גופי ביבנאל עיר ברסלב בחלקת האדמה שבחרתי לעצמי בחיים חיותי, והייתי רגיל לבוא לשם בכל ערב שפת קדש להתפלל ולהתבודד עמו יתברך, וכן מדי פעם לפעם בעת צרה הייתי רגיל לילך לשם ולבקש רחמים עלי, כי סהדי במרומים, מיום שזכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל שהייתי אז בגיל ט"ז - לא מש מזכרוני יום המיתה והקבורה וכו', ותמיד הוא לפני עיני, ובפרטיות מאז שעברתי ליבנאל עיר ברסלב, כל מחשבותי היא: מה יהיה עמי בסוף, ולכן הייתי רגיל לילך להתפלל ולהתבודד על המקום הזה שאטמין את גופי, ולכן מה טוב ומה נעים, באם תבנו על קברי אהל עם גג סגור דיקא, באפן, מי שירצה איזה דבר וכו', איזו ישועה לפעל וכו', איזו רפואה לבקש וכו', שיבא

שָׁם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֵהָיָה לוֹ לְמַלְיָן יִשָּׁר לְמַעַלָּה. וּבִפְרָטִיּוֹת בְּנֵי וּבְנוֹתַי וּבְחַתְנֵי וּבְחַתְמוֹתֵי לִוְמֵדֵי סִפְרֵי, כְּשֶׁתְּבוֹאוּ לְבִקְשׁ אֶצְלִי תוֹשָׁעוּ בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִלִּי, וַיִּמְלֵא לָכֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלוֹת לְבָבְכֶם לְטוֹכָהּ.”

סָעוּ לִיבְנָאֵל לְצִיּוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא”ש, זֶה מְקוֹם מְאֹד קָדוֹשׁ, מְקַבְּלִים שָׁם רְגִשׁוֹת קְדוּשִׁים. זֶה מִמָּשׁ כְּפִי שְׁמוֹהֲרָא”ש כּוֹתֵב בְּצִוּוֹאָה (שָׁם, אוֹת ה): ”וּכְמוֹ שֶׁבַחִים חִיּוֹתַי נִתְעוֹרְרוּ עַל יְדֵי אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ כֵּן עֲכָשְׁיוֹ לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתַי לְעִילָא, כְּשֶׁיָּבוֹאוּ אֶל קְבְּרֵי יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיִּמְשִׁיכוּ לְעֶצְמָם יְשׁוּעוֹת וּפְלָאוֹת בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵהָיָה לָהֶם לְמַלְיָן יוֹשֵׁר בְּשָׂמִים, וְלֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקוּט עַד שֶׁיְהִיָּה לְמִי שֶׁבָּא אֶל קְבְּרֵי לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמוֹד יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבִפְרָט בְּחוֹר אוֹ בַּחוּרָה שֶׁצָּרִיכִים לְמַצּוֹא אֶת זְוִיגָם אִם יָבוֹאוּ אֶל קְבְּרֵי וַיֹּאמֶר אֶת כָּל סִפְרֵי תִהְיוּ בְּלִי לְהַפְסִיק, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָהֶם שֶׁיִּמָּצְאוּ אֶת זְוִיגָם מִן הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה מְאֹד.”

אֲבִקְשׁ מִכֶּם, וְגַם מִכָּל אֵלּוֹ שְׂרׁוּאִים אֶת הַמִּכְתָּב וַיִּסָּעוּ לִיבְנָאֵל לְהִתְפַּלֵּל, שֶׁיַּעֲשׂוּ תְּפִלָּה עֲבוּרִי, יוֹאֵל בֶּן רִיצָא רַעְכִּיל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ מִתְפַּלְּלִים בְּקְבְּרֵי צְדִיקִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט”א,

אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם אֲנִי נֹסַעַת הַיּוֹם לְקִרְיַת יוֹאֵל; וְאִם אֲנִי כְּבֵר שָׁם, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲלוֹת לְצִיּוֹנוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מִסַּאטְמֶעֶר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

אֲבָל יֵשׁ לִי בַּעֲיָה, אֲנִי לֹא מְבִינָה אֶת כָּל הָעֲנִינֵי שֶׁל לְהִתְפַּלֵּל בְּצִיּוֹן שֶׁל צְדִיק, אֲנִי יוֹדַעַת שְׁזֶה מְקוֹם קָדוֹשׁ, אֲבָל אֲנִי זוֹכֶרֶת מִשְׁהוּ שֶׁאֲבֹא שְׁלִי הִיָּה אוֹמֵר שְׁזֶה כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה לְהִתְפַּלֵּל אֶל אָדָם מֵת, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁלֹּא הִבְנַתִּי נְכוֹן מֵה שֶׁהוּא אָמַר.

מֵה מִבְּקָשִׁים? מִמִּי מִבְּקָשִׁים? אִיךָ מִבְּקָשִׁים? אֲנִי מְאֹד מְבַלְבֶּלֶת.

יִישָׁר כַּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיֵּגֶשׁ, ג' טִבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ו

מֵרַת ... תַּחֲנִי

לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל בְּקִבְרֵי צַדִּיקִים זֶה לֹא דָבָר חֲדָשׁ, כְּתוּב בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁמֶשֶׁה רַבֵּנוּ שָׁלַח אֶת הַמְּרַגְלִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהוּא בִּרְךְ אֶת תַּלְמִידוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון שֶׁלֹּא יִגְרַר אַחֲרֵי הַמְּרַגְלִים לְדַבֵּר נֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל - כָּלֵב בֶּן יְפוּנֶה נִבְהֵל מְאֹד שֶׁהוּא לֹא קִבֵּל אֶת הַבְּרָכָה, אוֹמֶרֶת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא רָץ בְּמַהֲירוֹת לְמַעַרְת הַמִּכְפֵּלָה לְהִתְפַּלֵּל שֶׁהוּא לֹא יִהְפֹּךְ לְאַפִּיקוֹרֶס, שֶׁלֹּא יַחְלֹק עַל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (סוֹטָה לר:).

אֲנַחְנוּ גַם רוֹאִים, הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ מְסַפֵּר (פְּרִשְׁת אַחֲרֵי, דף עא:), רַבִּי יִיסָא שָׁאֵל אֶת רַבִּי חֲזַקְיָה: אֵיךְ מֵתָר לְלַכֵּת לְקַבְּרִים לְהִתְפַּלֵּל, הָרִי כְּתוּב בַּתּוֹרָה (דְּבָרִים יח, יא): "וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים", שְׁאָסוּר לְבַקֵּשׁ מִהֵמָּתִים! עֲנֶה לוֹ רַבִּי חֲזַקְיָה: "עַד כָּאֵן לֹא חֲמִיתָ גִּדְפָא דְצַפְרָא דְעֵדֶן", אֲנִי רוֹאֶה שֶׁלֹּא זָכִיתָ לְלִמּוּד אֲצֵל הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אִם הָיִיתָ לוֹמֵד אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא הָיִיתָ שׂוֹאֵל אֶת הַקְּשִׁיָּא הַזֶּה, כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן לָמַד אוֹתָנוּ פְּרוּשׁ בַּפְּסוּק הֵזֶה: "וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים", אֵין הַכּוֹנֶנֶה לְצַדִּיקִים, "אֶל הַמֵּתִים דִּיִּיקָא", הַכּוֹנֶנֶה לְמֵתִים בְּאַמְתָּ, "דְּאֵינוּן חִיִּיבֵי עֲלֵמָא", הַכּוֹנֶנֶה לְרָשָׁעִים, "דְּאֵינוּן מַעֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה", אֵלוֹ שְׁעֲבָדוּ עֲבוּדָה זָרָה, "דְּאֵשְׁתַּכְחוּ תְּדִיר מֵתִים", שְׁבַחֲיִים כְּבָר הָיוּ מֵתִים. "אֲבָל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוּן זָכָא קָשׁוּט", אֲבָל לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים - "שְׁלֵמָה קָרָא עַלֵּיהוּ", עַלֵּיהֶם שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ כְּבָר אוֹמֵר (קֹהֶלֶת ד, ב): "וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמֵּתִים שְׁכָבָר מֵתוּ", אֲנִי מְשַׁבַּח אֶת הַצַּדִּיקִים, "בְּזִמְנָא אַחֲרָא", שֶׁהִמִּיתוּ עֲצָמָם בַּתּוֹרָה, הֵם הַרְגוּ עֲצָמָם לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "וְלֹא הִשְׁתָּא", לֹא עָכְשׁוּ הֵם מֵתִים, "שְׁכָבָר מֵתוּ", בַּחֲיֵיהֶם הֵם כְּבָר הָיוּ מֵתִים, עַל יְדֵי שֶׁהִתְנַתְּקוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, "וְהִשְׁתָּא אֵינוּן חֲיִין", עָכְשׁוּ הֵם עַדִּין חֲיִים; אוֹמֵר הַזוֹהַר שֶׁם, כְּשֶׁהוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים אֲפָשָׁר לְרֹאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי "צַדִּיקָא, אֵף עַל גַּב דְּאִתְפָּטֵר מֵהָא עֲלֵמָא", הַצַּדִּיקִים אֲפִילוֹ אַחֲרֵי הַהִסְתַּלְקוֹת, "לֹא אִסְתַּלַּק", לֹא עוֹזְבִים אוֹתָנוּ, "וְלֹא אִתְאַבִּיד מְכַלְהוּ עַלְמִין", וְהֵם לֹא נֶאֱבָדִים כְּמוֹ הָאַחֲרִים, "דִּהָא בְּכַלְהוּ עַלְמִין אִשְׁתַּכַּח יִתִּיר מִחֲיִיו", אֲלֹא הֵם כָּאֵן עָכְשׁוּ אֶתָּנוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהָיוּ בַּחֲיֵיהֶם.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, וּמִתְפַּלֵּל שֵׁם. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק,
 סִימָן קעג): "עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת,
 אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָד".

אֵיךְ לְבַקֵּשׁ - זֶה תְּלוּי בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד; יֵשׁ שְׂמִבְקָשִׁים בְּצִיּוֹן מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּזָכוֹת הַצַּדִּיק שֶׁמָּסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּחַיָּו לְמַעַן הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְמַעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁתָּבוֹא
 אֵלֵי יְשׁוּעָה, וְיֵשׁ שְׂמִבְקָשִׁים מִהַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא נִכְלָל בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
 הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

בזאת חנוכה אפשר לפעל ישועות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... נרו יאיר

היום הוא זאת חנוכה, כתוב מצדיקים שאפשר לפעל ישועות; אל תהיה
בטלן, תקבל על עצמך קבלה טובה, תגיד להשם יתברך את הקבלה שלך ותבקש
ממנו שיעזר לך, כך תראה גם גדול.

תתחזק באמונה, 'זאת' זה אמונה, כך אומר הזוהר הקדוש (הקדמת תיקוני זוהר, דף
יא:), זה השם של 'זאת חנוכה', בחנוכה זוכים לאמונה, מקבלים אמונה חזקה
לדעת ולהאמין שהקדוש ברוך הוא הוא הכל, הוא מנהל הכל, הוא עושה הכל,
אין שום דבר מלבדו.

הייתי בשבת חנוכה בקריה, הייתה שבת נפלאה, קיבוץ נפלא עם אנשי
שולמינו; יעזר השם יתברך שנזכה לכל התקונים שרפנו מתקן אותנו בזמנים האלו.

...

קבלה טובה בזאת חנוכה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי'

היום הוא זאת חנוכה, כתוב מצדיקים שאפשר לפעל ישועות; תקבלו על
עצמכם קבלה טובה, תגידו להשם יתברך את הקבלה שלכם ותבקשו ממנו שיעזר
לכם, כך תראו גם גדול.

תקבלו עליכם דבר טוב בצניעות, כי חס ושלום אם מתנהגים לא בצניעות - מגרשים את השכינה מהבית. הקדוש ברוך הוא אומר (דברים כג, טו): "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", על ידי פריצות, כשמתנהגים בחסר עדינות, כשמתלבשים בחסר עדינות - מגרשים אותי; לכן תקבלו על עצמכם איזו קבלה טובה בצניעות, ללכת עם גרפים שלא רואים את הרגלים, ללבש בגדים שלא צמודים לגוף וכו' וכו'.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

לעזור בתלמוד תורה מכל הלב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ו יקירי ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים קבלתי את מכתבך.

יישר פנך גדול על העזרה בתלמוד תורה. המנהל גרו יאיר אומר לי, ששמי שהוא מבקש ממך שתבוא לעזור בתלמוד תורה - אתה אף פעם לא מסרב, ואם קורה ששולמד לא יכול להגיע וצריכים מהר להכניס משהו ממלא מקום, ומבקשים ממך אתה רץ ועושה את זה מכל הלב, ואפילו שקשה לך - אתה עושה את זה מכל הלב.

כשיש לך שאלה בחינוך - תדבר על זה עם המנהל, המנהל יעזור לך עם השאלות שלך.

תתחיל את היום שלך עם ח"י פרקים משניות, אל תשאיר את זה לסוף היום, בתחילת היום זה הולך בחשק, בזריזות, משניות יזכרו אותך, יטהרו אותך מכל רע, זה יפית בך רוח טהרה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

כל תזונה, כל נקודה, זה בחשבון מדיק

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ו

יקירי אהובי ... נרו יאיר

עכשו בחנוכה אנחנו צריכים לעשות חשבון הנפש, להתבונן בגדלות הבורא; בחנוכה מתגלה שהכל בעולם זה אלקות, אפילו הטבע הוא גם אלקות; זה ששמן דולק זה לא בגלל ששמן דולק, אלא כי השם אומר ששמן ידלק, כך גם בכל דבר; בחנוכה מתגלה האמונה.

מאד אבקש ממך אחי היקר, תתחזק באמונה ובטחון, תאמין בהשם יתברך שהכל בחשבון, והשם יתברך לא שכח ממך, כל תזונה שלך, כל נקודה - היא בחשבון מדיק לטובתך הנצחית.

תקבע לך שיעור במשניות, תאמר בכל יום לפחות פרק משניות אחד וחמשה מזמורי תהלים, והשם יתברך יעזור לך שתהיה בריא ושלם פיזית ונפשית, ותצליח בכל מעשיך.

...

אל תוותר אף יום על מקוה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... נרו יאיר

חזק ואמץ ללכת לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות במנין, שלוש התפלות הן כל כך קדושות, זה מחזיק את האדם במסגרת שלא יתעה.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ח), שלוש התפלות נקראות מחנה ישראל, וזה הפרוש במה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נד): עוג מלך הבשן אמר: "מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסי", פרסי מלשון להתפלל את שלוש התפלות, שזה מחנה ישראל, והוא הלך ועקר הר של שלוש פרסה, הוא רצה לזרק את זה על היהודים; עוג מלך הבשן זה היצר הרע ששונא את היהודי, הוא רוצה להרוג את היהודי, להרחיק אותו מהשם יתברך, איך? על ידי שהוא ירחיק אותו מלהתפלל את שלוש התפלות, כך הוא ירחיק אותו ממחנה ישראל.

תלך גם למקנה, אל תותר אף יום על מקנה; תתחיל את היום שלך עם מקנה, זה יגרם לך להיות כנולד מחדש. הצדיק הקדוש רבי נתן זכרוננו לברכה, (ביום שלישי, עשרה בטבת - הוא יום ההולולא שלו) אמר: "מי שילך למקנה - יתקן הכל".

היה זה שבועים לפני הסתלקותו, בשבת חנוכה, דברו שגג המקנה קרס ואי אפשר ללכת למקנה, אחר כך אמרו שהמקנה טוב, רק בחדר הקדמי הגג קרס, ורבי נתן הלך למקנה. כשהוא חזר הוא התחיל להתכונן לתפלה, הוא אמר את הברכות ואחר כך הוא התחיל להודות להשם יתברך בקול שהוא זכה ללכת למקנה, הוא אמר: "הייתי מוכן ללכת לנהר בוג, מתחת לקרח", באותו חרף היה קר נורא, הנהר בוג כבר היה קפוא, רבי נתן הראה שהוא היה קופץ לתוך הנהר, ועכשיו אנחנו צריכים להודות להשם יתברך שיכלנו ללכת למקנה חם. והתפתחה שיחה יפה על המעלה של ללכת למקנה.

רבי נתן אמר אז, רואים בספור כשבאו לספר לעזרא הסופר שבני ישראל נופלים לדאבוננו לעברות, הם מתחתנים עם גויות, התחיל עזרא לצעוק בקולי קולות (עזרא ט, ו): "בשתי ונכלמתי להרים אלקי פני אליך", ואחר כך כתוב: "ויען שכניה בן יחיאל וכו', אנחנו מעלנו וכו', ועתה יש מקנה לישראל", יש דרך לתקן את זה, והפסוק נוקט לשון של מקנה, להראות וללמד שעל ידי המקנה אפשר לתקן הכל, אפילו את העבירות הכי גרועות. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

חומש לצדקה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו
... גור יאיר, מונסי

אני מודה לך על העזרה לישיבה, על שאתה נותן את המעשרות והחמש שלך לשכירות של הישיבה; בזה יש לך זכות בכל התורה והתפלה שלומדים

ומתפללים תלמידי הישיבה, וגם בכל הדברים הטובים שאנשים עושים בזכות הדרשות שנאמרות בין כתי הישיבה.

תן חומש מהרנחם שלך, רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן רפט), כשנותנים חומש לצדקה מקימים "ובכל מאדך"; רבנו אומר את זה לר' דוב מטשערין, והוא אכן עשה כן, והוא נתעשר מאד, והוא אומר: "אני לא מפחד מבית דין של מעלה, בגלל שנתתי חומש מהרנחם שלי".

בזכות שאתה עוזר לי שאוכל להמשיך עם הישיבה תזכה שיקרה גם עם וכו', שתראה ישועה במה שאתה צריך וכו' וכו'.

...

לאסוף את הנשים מאותו גיל

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

מרת ... תחי', קרית ברסלב

בחנוכה הזדמן לי להיות בכל הכיתות, גם בתלמוד תורה וגם בבית הספר, ראיתי את הבנים והבנות שלכם, כולם זורחים, כולם מאירים בלי עין הרע; תודו להשם יתברך עליהם כן תראו עוד יותר נסים.

אני רוצה לשאול, אולי אתם יכולים לארגן כנוס לנשים מהגיל שלכם וכדומה? הנהלה בקריה רק מתרחבת ולא כל כך נעים לשבת כל כך הרבה ביחד, זה יותר ביתי, יותר נעים כשמחלקים את זה, במה שהצבור קטן יותר - השמחה גדולה יותר; אני מקבל הודעות מעוד משפחות שרוצות לשבת יותר עם הגיל שלהן, לא עם הנשים הצעירות וכו'.

תודיעו לי.

...

תברך לשלום את כולם בחיך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו
אלימלך עגאמי נרו יאיר, ישיבת היכל הקודש, קרית ברסלב ליבערטי
יישר פת שאתה עוזר לשמש בקריה ר' ישראל פוקס נרו יאיר לנקות את
השלחן שמנח שם הקפה ולדאג שיהיו כוסות, קפה, סכר וחלב.
זה גם מצוה של הכנסת אורחים; יהודי מגיע לבית הפנסת רעב, צמא, ומכין
לעצמו כוס שתיה חמה, קפה חם, תה חם, היו צריכים לשים מכונה עם סודה קרה
לימים החמים, להחיות את כל מי שרק נכנס לבית הפנסת.
גם תאמר שלום בדרך ארץ, תברך לשלום את מגיד השיעור שלך, תברך
לשלום את המנהל, תברך לשלום את החברים, הבחורים, וגם בבית הפנסת תאמר
שלום. זו מדה יפה מאד, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ד, טו): "הוי
מקדים בשלום כל אדם", אל תמתין שהשני יתחיל, אלא תקדים ותאמר אתה קודם
שלום. המשנה ממשיכה ואומרת שם: "והוי זנב לאריות, ואל תהי ראש
לשועלים". מוה"ר א"ש אומר (ספר תורת אבות): המשנה השניה היא עצמה לקיים את
הענין הראשון תמיד לברך לשלום את כולם; כשיש את הטבע של האריה, לאריה
יש טבע שהוא לא מסתובב, לכן האריה הוא מלך החיות, רק כך אפשר להיות
מלך, אם לא מסתכלים על אחרים, לא מסתובבים לאחור לשמוע מה משוחחים
עלי, מה מדברים מאחורי הגב, מסתכלים רק קדימה, עושים מה שצריכים לעשות,
ולשועל יש טבע הפוך, השועל תמיד מסתובב לשמוע מה משוחחים, מה
מדברים; זה מה שאומרים חכמינו הקדושים, תברך את כולם יפה בבקר טוב, יום
טוב, מה שלומך? מה נשמע? איך זוכים לעשות את זה? "והוי זנב לאריות",
כשחזקים כמו האריה לא להסתכל על אף אחד, כשיש בטחון עצמי, "ואל תהי
ראש לשועלים", ולא להיות כמו השועל הטפס שמסתובב לראות מה פלוני אומר
ומה אלמוני אומר; אשרי מי שמברך כל אחד לשלום לכולם בחיך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להזהר מה ומתי אוכלים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

לגבי לשתות קפה לפני התפילה ולאכול עם זה חתיכת שוקולד; זה לא כדאי, כי אפילו לשתות קפה זה כבר גם בדיעבד, כי לפני התפילה כתוב בחומרה רבה שלא יאכלו ולא ישתו; ורבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן רעז), שאפילו מים הוא לא שותה לפני התפילה; ומדבר מחצות עד אחרי שחרית, רבנו היה קם בחצות ואפילו כף הוא לא שתה אפילו מים; אז אפילו שאנחנו כן מקילים לשתות קפה כדי שנוכל להתפלל בישוב הדעת, אבל לאכול שוקולד לא כדאי.

ולגבי לשתות רד בול; אני לא מבין את השאלה שלך, איך מתר לשתות שתיה שאין לה הכשר? יותר מזה, היה לזה הכשר והורידו את זה, אז מה השאלה בכלל? זה שאתה אומר שאנשים אומרים שמותר לשתות את זה, זה לא הכשר; 'אנשים אומרים' - זה לא הכשר.

תתחיל את היום שלך עם ח"י פרקים משניות, ותאמר את יום התהלים; תשיר את המזמורים בנגון ותשלב את התפלות והבקשות האישיות שלך באידיש.

...

שהבית שלך יהיה נקי מטכנולוגיה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

ממש החיית אותי כשספרת לי שאתה לא מביא יותר הביתה את הטאבלט שלך; זה כל כך טוב שיש את הפמה דקות עם האשה והילדים, בלי הסטטוס וכו' וכו', נהיים בן חורין, אדם משחרר, שלום הבית נהיה יפה יותר וכך גם הכל. חזק ואמץ בלימוד התורה, אל תותר על יום אחד בלי תורה, בלי חומש, בלי משניות, בלי גמרא ותהלים. תעשה לך ערמה של ספרים בבית ותלמד קצת, אשתך תחיה את נפשה, היא תבכה מרוב שמחה לראות שבעלה לומד.

אני בטוח, שאם תהיה חזק בזה, שהבית שלך יהיה נקי מטכנולוגיה, בקרוב תזכה לדירה גדולה ויפה משלך.

...

כל אחד רוצה לשאול רק דבר אחד קטן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, קרית ברסלב

אתה צריך להתחזק מאד ולחזק את אשתך להודות ולהלל להשם יתברך, לחפש את הטוב שהקדוש ברוך הוא עושה, גם בדברים שנראים כלא טובים צריכים לחפש את הטוב, כי כשמודים להשם יתברך מתקרבים מאד אליו, נדבקים אליו, ונושעים בנסים למעלה מדרך הטבע.

לגבי וכו'; רשמית קל יותר להגיע מאשר לגשת אחרי שיעור וכדומה. כשאני מגיע לקריה וכולם רק רוצים לשאול דבר אחד קטן זה הרי לא שיה, כי כמה זה עשיר כפול רק שלוש דקות? ואם זה נהיה חמש דקות? ואם זה עשרים אנשים? שלוש? חמשים וכו' וכו'? עדיף שתספם עם מגיד השיעור ישראל שמעון גרו יאיר מתי אתה רוצה לבוא לדבר, הוא יקבע לך זמן מתי לבוא.

תתחזק ותתחזק את אשתך, חבל לעזוב את רבנו בגלל הדברים האלו. מוהרנ"ת אמר: "אפילו אם רבנו יפה אותי במקל עבה לא אעזב את רבנו", וכשמוהרנ"ת הגיע אל רבנו אחרי שהוא ברח מהבית, אחרי שאבא שלו ואשתו לא רצו לפתוח לו את הדלת וכשהוא הגיע אל רבנו שאל אותו רבנו: "מה אתה רוצה? אל תבוא עכשו! סע הביתה וכו'", מוהרנ"ת לא חשב לרגע אחד לעזוב את רבנו, הוא הלך אל השם יתברך, ובכה אליו, ובקש ממנו - עד שרבנו חיף אליו וקרב אותו.

אחי היקר, תעשה התבודדות, תעשה חשבון הנפש, איך הייתי בלי רבנו? מה רבנו נתן לי? מה רבנו נותן לי עכשו? אז לא אעזב את רבנו.

לי זה מאד קשה, בכל פעם שאני מגיע בין אנשי שלומינו, וכולם רק רוצים לשאול שאלה קטנה, וכשאני בדרך לתלמוד תורה, בית הספר, ישיבה וכו', אני

צריך לסמן עם הידים לא עכשו, אבל זה מאד קשה לי שאנשים נהיים לא שמחים בגלל זה.

יש לה אשה יקרה, אתה צריך לחזק אותה, אתה צריך להבין אותה; היא עוזבת הכל העקר להגיע אתה אל רבנו בגלל הידים. במשפחה שלה לא מתיחסים אליה, את החברות שלה אין לה כבר, היא לבד בקריה אתה, עם הידים; תרחם עליה, תחזק אותה, והלואי היית מגיע אתה מפעם לפעם לדבר ולהתחזק. תהיה בריא ושלם.

...

לא בריא לילדים להסתפל בטלפון

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ה' טבת, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... נרו יאיר

אפילו שאתה צופה במה שאתה צופה, אבל לילדים שלך אל תראה פלום; זה לא בריא לילדים להסתפל בטלפון, אל תעשה את זה; תציית לי, אני לא מתכוון לרעתך, אני רוצה שיהיו לה ילדים בריאים.

קח משניות, תאמר פרקים משניות, ותבקש מהשם יתברך שיוציא אותך מהטומאה, מהקליפות, מהזהמה של להסתפל בעברות. אמירת משניות יעזרו לה; כי אפילו בשאול תחתית, אפילו בדיוטא התחתונה - לשם התורה יורדת ומוציאה את האדם משם.

הלואי שתקשיב לי, הלואי שתציית לי; מה עוד אני יכול לעשות שלא תהרס את הידים שלך, את המשפחה שלך? החיים מספיק קשים בלי הטלפון, בלי המחשב, הידים כבר עוברים נסיונות קשים גם בלי זה, למה צריכים לתת להם בגיל צעיר את הטעם המר של הצפיה, השם ישמרנו...
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לעזור לסעודת ההלולא של הצדיק רבי נתן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

נשות אנשי שלומינו היקרות שתחיו

בשבוע הבא ביום שני בערב פרשת ויחי תתקיים ההלולא של תלמידו הגדול של רבנו ז"ל, רבי נתן זכר צדיק לברכה ואנחנו רוצים לערוך סעודה בבתי הכנסת בכל הערים; אנחנו רוצים לדעת מי רוצה לקחת חלק בסעודה, לבשל משהו, לאפות משהו, שזה יהיה זכות בשביל המשפחה; נא להודיע כל אחד לגבאים בעירו.

כל מה שיש לנו ומה שאנחנו יודעים - זה בזכות רבי נתן זכותו יגן עלינו; רבנו אמר (חיי מוהר"ן, סימן שע): "אנחנו צריכים להודות לר' נתן, כי אם לא הוא לא היה נשאר ממנו דף אחד של גניזה".
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תלך לעמדת המחשבים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

יקירי ... גרו יאיר

אל תלך לעמדת המחשבים, אפשר לפול לשאול תחית, עלולים לאבד הכל; אני רוצה שתכתב לי שיותר לא תלך. בכלל אני רוצה לקבל ממך לפחות פעם בשבוע מכתב, אני רוצה להיות בקשר קרוב איתך.
תכתב לי לפחות פעם בשבוע טבלה של השבוע אם אמרת בכל יום ח"י פרקים משניות, בכל יום את יום התהלים, בכל יום למדת גמרא, ספר המדות, ונצטנו אמונה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לדון לכף זכות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד יקירי ... גרו יאיר ויזרח

תתאחז ותחזיק מעמד !

יש לך טענה שהמנהל לא דן אותך לכף זכות כשבאותו זמן אתה לא דן אותו לכף זכות... אתה יודע מה מנח על מנהל? אתה יודע שבכל רגע עוברים עליו לחצים חזקים וכו' וכו'; אם תדון אותו לכף זכות הוא ידון אותך לכף זכות. חזק ואמץ בכל הכוחות להמשיך לעזור לרבנו, תשאר שמש אצל רבנו. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לעזור לבעל להביא פרנסה?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

על השאלה האם לאישה יש תפקיד לעבוד - התשובה היא 'לא'; אין לאשה תפקיד לעבוד ולהביא פרנסה, להביא פרנסה זה התפקיד שיש לבעל; אדם הראשון קבל את הברכה להביא פרנסה וחנה קבלה את הברכה של להביא ולגדל ילדים, אבל אם האשה רוצה לעזור לבעלה גם בזה, כדי שיוכלו לכסות את ההוצאות - זה מאוד חשוב ויקר אצל השם יתברך.

אם עכשו הפרנסה קצת מצמצמת טוב לעזור לבעל לפרנס את הילדים, זה יותר חשוב מלעבוד ולחסוך את הכסף; לעבוד כדי לחסוך לאחר כך - זה חסר פשר. תהיו בשמחה, תשירו ותרקדו ניגוני שמחה ואמונה, כך תראו ישועות. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

ערמות של חזיון כדי להשאיר מקושר אל רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

...

קבלתי את ההודעה שלך.

זה שאפה כותב שלאחרונה אפה לא יודע מה קרה, אפה שומע את השיעורים וזה לא מדבר אליך, אפה קורא את המכתבים ואפה לא רואה כלום, אפה לא יודע מה קרה; מה אומר לך, ראשית דווקא עכשו אפה צריך להתחיל לשמוע את השיעורים ולקרא את המכתבים של עצתו אמונה, כי מי אם לא אפה צריך חזיון על אמונה ושמחה? מי אם לא אפה צריך עכשו ערמות של חזיון כדי להשאיר מקושר אל רבנו.

העקר תעבד על נקודת השמחה, להיות בשמחה, תרקד ותקפוץ בכל יום, תפעיל מוזיקה שמחה, ניגוני אמונה, ותרקד, כי אין עוד סכנה כזאת כמו עצבות ומרה שחורה, יכול להיות אדם שיש לו הכל ואין לו כלום, לא רוצים להיות רחמנא לצלן, האדם השמח לא צריך כלום כי יש לו הכל. תאמר בכל יום את עשרת המזמורים, את התקון הכללי של רבנו ז"ל [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ].

...

לחנך את הילדים שיהיה להם מורה דרך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

לגבי מה שאשתך אומרת לך שעוד לא הגעתם אף פעם לדבר, לשאול וכו', ואפה אומר שאפה לא יודע מה יש להגיע לדבר, לשאול, אפה יודע הכל בעצמך; אפה שואל מה נכון.

כן נכון ללכת לשאול, לדבר, להפגד לשלום וכו'; וזה עוד יותר חשוב לילדים, כי אם לעצמך אפה יודע לבד מה נכון לעשות ואיך לנהג, מי אומר שקל

הילדים שלך ידעו הכל? אולי יהיה אחד מהם שכן יצטרך לשאול? כמו האחים שלך שעל כולם לא עובר שבוע בלי שאלות, ואם הם יקבלו חנוך מהחורים שהולכים לשאול מורה דרך, אם הם ישמעו בבית שאת הכל שואלים יהיה להם יותר קל ללכת לשאול וללכת בעקבות יהודים פשרים.

יש לי עוד הרבה מה לכתב בענין, שהילדים אצלנו במוסד שבאים מבתיים שהחורים היו אצל מוהרא"ש יכולים לקבל פחות מהילדים שבאים ממשפחות מבחון; כי פשהילדים חוזרים הביתה מלאים בהתלהבות "ראש הישיבה אמר שיתלבשו בצניעות", "ראש הישיבה אמר שישטלו ידים בבקר"; במשפחות שיודעים הכל לבד - הילדים מקבלים תחושה בדרך עקיפה שזה לא כל כך מענין, כי הרי היינו אצל מוהרא"ש וכו'.

הכלל, אדם צריך לעשות את הכי טוב בשביל חנוך הפנים והפנות, להגיד להם ולשנן אתם ולא להפסיק ללמד שצריכים מורה דרך בחיים, אי אפשר לבד, לא יודעים לבד, ולעזור להם לשאול מורה דרך, כך הם יגדלו קדושים וכשרים.

...

תקבע לך שיעור בקונטרסים עצתו אמונה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

חבל שאתה לא קורא את הקונטרסים השבועיים "עצתו אמונה", המכתבים הם כל כולו התחזקות על אמונה, שמחה, התבודדות, וכל העצות של רבנו. חבל, הרי היית מקבל כזה חיזוק, היום שלך היה שונה לגמרי, בפרט שאתה מלמד אצלנו בתלמוד תורה; החורים שולחים לכאן כי הם רוצים שהמלמדים ישפיעו מרבנו, ורק כשלומדנים מרבנו אפשר להשפיע מרבנו, כי מה שמכניסים - זה יוצא.

אני רואה שאפשר להסתובב בהיכל הקודש, ועדיין צריכים זכות ללמוד את ספרי רבנו.

אָחִי הַמֶּתוֹק, אָחִי וּלְבָבִי, תִּתְחַדֵּשׁ, תִּתְחַל מִחֲדָשׁ, תִּקְבֹּעַ לְךָ שִׁיעוֹר
בְּקוֹנְטְרָסִים עֲצָתוֹ אֲמוּנָה, תִּלְמַד אֶת זֶה, תִּבְטָא אֶת הַמַּלִּים בְּמַתִּיקוֹת, תֹּאמַר אֶת
זֶה בְּקוֹל שְׂאֵתָה תִשְׁמַע אֶת זֶה, כִּךָ תִּחְיֶה חַיִּים טוֹבִים, כִּי עַם הַצַּדִּיק הַחַיִּים
מִתּוֹקִים, נְעִימִים, דְּבֶשׁ וְסֹכֶר.

...

לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי הַשּׁוֹכְבִּי"ם כָּל מִסְכַּת תַּעֲנִית

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וַיֵּגֶשׁ, ד' טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ו

בְּנֵי אַהֲוָבִי... נִירוּ יָאִיר

אֲנִי וְאִמָּא מְאֹד מְרוּצִים מִמֶּךָ, מִהֵתְנַהֲגוֹת שְׁלֹךְ, מִהִירָאָה שְׁמִים שְׁלֹךְ,
וְהַמִּידוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁלֹךְ. בְּמִיָּחַד אֲנַחְנוּ מִתְפַּעֲלִים מִזֶּה שְׁלִקְחָתָהּ אֶת הָעַל שֶׁל הַבֵּית
בְּשִׁבְת פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב כְּשֶׁהֵייתִי צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּבֵית הַחוֹלִים עִם אִמָּא וְעִמָּרָם, לְקַחְתָּ
אֶת הַיְלָדִים לְבֵית הַכִּנְסָה וְעִרְכָתָה סְעוּדַת שְׁבֵת יָפָה, עִם אַחֲרֵינִי, כְּמוֹ אֶחָד שֶׁהִרְבֵּה
יֹתֵר מִבְּנֵי.

אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתָךְ, בְּעוֹד שְׁבוּעַ אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לִיָּמֵי הַשּׁוֹכְבִּי"ם, הָאֲרִיז"ל
גִּילָה לָנוּ סוּדוֹת גְּדוֹלִים, שֶׁהַשְׁבוּעוֹת הָאֵלוּ מְסַגְּלִים בְּמִיָּחַד לְתַקֵּן כָּל מַה שֶׁצָּרִיכִים
לְתַקֵּן, וּמוֹהֲרָא"ש אָמַר שֶׁלְמַדוֹ בִּישִׁיבָה בְּאַרְבָּעִים הַיָּמִים שֶׁל שׁוֹכְבִּי"ם בְּכָל יוֹם
מִסְכַּת תַּעֲנִית. מוֹהֲרָא"ש אָמַר שֶׁזוֹ סְגוּלָה לְשִׁידוּף; כִּדָּאִי שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת הַסְּגוּלָה הַזֹּאת
לְשִׁידוּף וּלְתַקוֹן הַמַּעֲשִׂים.

יֹתֵר קָל כְּשֶׁעוֹשִׂים אֶת זֶה לַפְּנוֹת בְּקָר; תִּסְדֹּר אֶת עֲצָמְךָ לְקוּם כָּל בֹּקֶר לְסִיִּים
אֶת מִסְכַּת תַּעֲנִית, זֶה לֹא לֹוֶקֶח הִרְבֵּה זְמַן, זֶה לֹוֶקֶח שְׁעָתִים אוֹ שְׁלוֹשׁ.

זֶה חוּץ מִהַשִּׁיעוּרִים הַקּוֹבְעִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה - ח"י פְּרָקִים,
גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכָה וְכו'.

...

פרסמת עלול להביא עין הרע

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

אתה יכול לפרסם את העסקים שלך כדי לקבל לקוחות, אבל הדרך החדשה שמישהו מגיע, מסריט את בעל הבית ועושה אותו גדול ויפה - זה לא כדאי לעשות, זה עלול להזיק. כבר ראיתי הרבה מקרים שהיו נזקים השם ישמרנו מעין הרע, אנשים מסתכלים איך מדברים, איך מתגאים, עושים שיראה שאין בעיות, וזה מביא עין הרע. וחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא קז:): שתשעים ותשע אחוז מהצרות והבעיות הם מעין הרע, ורק אחוז אחד זה טבעי.

בשום אופן אל תעשה פרסמת מהסוג הזה, אתה יכול לקחת מישהו אחר שיידבר על המוצרים שלך, אבל אתה תעמד בצד, תשאר צנוע, תשאר בשקט, לא צריכים להוציא את העינים של אחרים, כך זה לא יזיק לך.

אל תוריד את הטלית והתפלין שלך לפני שאתה אומר את עשרת המזמורים של רבנו ז"ל את התקון הכללי [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], ובמזמור ע"ז, במלים "קולי אל אלקים", תבון את השמות עם מלוי כזה: "אלף למ"ד, אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם", כפי שמבאר בלקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן רה)

...

מחשבות רעות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ה' טבת, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... נרו יאיר

מגיע לי מזל טוב, לחתני הרב נתנאל שליט"א נולדה בת למזל טוב, יעזר השם יתברך שיהיו שמחות אצל כלנו.

עם מחשבות רעות אי אפשר להלחם כי כמה שיותר נלחמים אתן הן רק מתגברות ונהיות יותר גרועות, העצה היא לחשב על דברים טובים, לחשב מהשם יתברך, לחשב מצדיקים. כפי שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רלג): "הכלל

שאי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו שני מחשבות ביחד בפעם אחד, על כן בקל יכולין לגרש מחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דהינו שלא לחשב אותו המחשבה, רק לחשב איזה מחשבה אחרת בתורה או עבודה, או אפלו משא ומתן, כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן, קל מאד לא לחשב מחשבות רעות על ידי שמכניסים בעצמו מחשבה טובה, חושבים על תורה תפילה או אפילו על עסקים, כך מסתלקת מאליה המחשבה הרעה.

אל תשבר בכל פעם שהמחשבות האלו עולות ואתה צריך להתחיל מחדש עם המלחמה, רבנו אומר שזה תענוג להשם יתברך לראות שגלחמים אתן. רבנו אומר שמאד יקר אצל השם יתברך לראות שלא רוצים לחשב רע. רבנו אומר (שם): "כשמתגברים על האדם מחשבות רעות והרהורים והוא מתחזק ומתגבר עליהם ומנצח אותם, יש להקדוש ברוך הוא תענוג גדול מזה, והוא יקר מאד בעיני השם יתברך, כמשל שיש אצל המלכים, לפעמים ביוםא דפגרא הם מניחין כמה חיות שינצחו זה עם זה, והם עומדים ומסתכלים, ויש להם תענוג גדול מן הנצחון, כמו כן מחשבות קדושות הם חיות טהורות ומחשבות רעות הם חיות טמאות, ומניחים בכונה מלמעלה שינצחו זה עם זה, ויש להקדוש ברוך הוא תענוג גדול כשהאדם מתגבר על החיות טמאות ומנצח אותם".

היום בערב יהיה שיעור ליל שישי, בא להתחזק עם העצות של רבנו. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אחרי כך מוסר, תשפך עליהם קערה עם התחזקות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ה' טבת, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

לגבי הפחור וכו', ראשית לא בטוח שהספור בכלל נכון, לפעמים בחור יכול להמציא ספור מזיף על חבר שלו בשיבה בגלל קנאה. את חטאי אני מזכיר היום,

לפני שנים, כשמוהרא"ש זכותו יגן עלינו עוד היה חי, סלקתי בחור מהישיבה, אחרי שאחד מהבחורים הגיע להתלונן, עם דמעות בעינים, על אותו בחור, שהוא הכריח אותו ועשה אתו מעשה תועבה רחמנא לצלן, הוא קשר לו את הידים והרגלים ועשה כו' וכו'; סלקתי את הבחור, אחרי ששמעתי כל כך הרבה פעמים ממוהרא"ש שהוא מזהיר אותי שאשמר שפישביה לא יהיו בחורים שרודפים אחרי בחורים אחרים וכו'.

בליל ששי הבא אחרי השיעור, כשהלכנו לשאב חיות ממוהרא"ש; אין לך משג, כמה צפינו כל השבוע מתי כבר יהיה שיעור ליל ששי ונוכל עוד פעם לשבת ולשמע שיעור ממוהרא"ש; זה פשוט נתן לנו חיים וכח לעוד שבוע. ובשבועות שמוהרא"ש היה בארץ ישראל, ולא היה שיעור ליל ששי, ממש היה לנו חושך בעינים.

אחרי השיעור כשנכנסתי אל מוהרא"ש, שואל אותי מוהרא"ש: "למה סלקת את אותו בחור?" ספרתי למוהרא"ש את הספור שהבחור השני ספר לי, ואיך הוא בכה בדמעות שהוא רוצה להיות ירא שמים ואותו בחור מכריח אותו לעשות אתו עבירות. מוהרא"ש מסתפל עלי ושואל אותי: "אתה בטוח שהספור נכון?" מוהרא"ש אומר לי: "לא בכל פעם שמישהו מספר ספור - זה נכון"; יותר מזה לא הייתי צריך, מיד החזרתי את הבחור לישיבה, והודו להשם, שגיי הבחורים התחתנו והקימו בתים נאמנים בישראל.

אותה שאלה אני שואל אותך: "אתה בטוח שהספור נכון? לא כל פעם שמישהו מספר ספור זה נכון".

שנית, אפילו אם הספור כן נכון, שהבחור אמר לבחור אחר איך אפשר לחפש דברים רעים לצפיה, אתה צריך - בתור מחנך - להמשיך לאהב אותו, ורק כך תוכל להפך אותו ליהודי פשר.

תדבר אל התלמידים שלך שיהיו לשמור על עינים טהורות, תן להם כפית מוסר ואחר כך תשפך על כך המוסר קערה עם התחזקות, שאפילו שנפלו בהסתכלות בעברות, הקדוש ברוך הוא עדיין אוהב את האדם ועוד אפשר להיות צדיק גדול עם העצות של רבנו ז"ל; על ידי שהולכים למקוה, אומרים את התקון

הכללי ואומרים ח"י פרקים משניות. כי מוהרנ"ת אמר לנו: "על כל כף מוסר שנותנים לאדם צריכים לשפוך עליו קערה עם חיזוק", וזה מאד חשוב למחנכים; הן מלמדים, מגידי שיעורים, מורות, מנהלים, מנהלות; כשנותנים כף מוסר לתלמיד, תלמידה, צריכים לזכור את מוהרנ"ת, להכין קערה עם חיזוק ואהבה לשפוך על האדם, כי הסמ"ך מ"ם כל הזמן משפיל את האדם מבפנים, הוא נותן לו את ההרגשה שהקדוש ברוך הוא כבר לא אוהב אותו יותר, במיוחד, בני הנעורים עוברים את הרגשות מהסוג הזה, הם מכים ושוכרים את הנפש שלהם ש'ממני כבר ממילא לא יהיה כלום, צדיק כבר בודאי לא אהיה, בגלל העברות ש'כבר עשיתי'.

... יקירי אהובי, מה שכתבת לי במכתב וכו' וכו', זכור נא מה למדתי אותך, שאותה מחשבה שיש לך על תלמיד, שהוא לא צריך אותך, שהוא כועס עליך ומנהל אתך ברוגז, אותה קטנות הדעת יש לתלמיד, הוא חושב אותו דבר, ש'מגיד השיעור לא אוהב אותי, ומגיד השיעור כועס עלי, ומגיד השיעור מנהל אתו ברוגז'; כשבאמת זה לא כך, התלמיד עומד ומחכה למילה טובה ממך, הוא עומד ומחכה לקבל חינוך אוהב, והוא לא יכול לקבל את זה בגלל שאתה בקטנות הדעת. לך קצת להתבודדות, תחפש פנה שקטה, ושם תשים את לבך אל השם יתברך, תבקש ממנו: "רבונו של עולם, תעזר לי שאהיה בגדלות המוחין, שאוכל לרומם את כל התלמידים שלי, שאהב את פולם, שלא אאמין כשמדברים אלי רע עליהם, תעזר לי שאשא חן בעיניהם והם ישאו חן בעיני, וכשאני רואה תלמיד ש'כועס עלי, שאזכור שזה לא בגלל שהוא לא מעניין בי, שאזכור שזה סימן שהוא שבור, זה סימן שהוא צריך ממני יותר אהבה וחם מאשר האחרים".

אני צריך לקצר, אני מאד עסוק עם העבודה.

תשמור את המכתב הזה כי אתה תצטרך את המכתב הזה לימים הבאים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אל תקשיב למינים ואפיקורסים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... נרו זאיר

תזרק את כל החכמות ותזהר לא לשמוע דרשות ממינים ואפיקורסים, במינו
עם האינטרנט אפשר להדרדר כהרף עין על ידי דרשות של מינים ואפיקורסים.
תקשיב רק לרבנו ותלמידיו, ותתנהג בתמימות ופשיטות.

תאמר בכל יום את יום התהלים; אתה לא יכול לתאר לעצמך את המעלה של
להיות יהודי פשוט, יהודי פשוט, שאומר תהלים ומדבר אל השם יתברך בתמימות.
רבנו ספר, היה מלך שהלך עם השרים שלו לציד חיות, הוא היה לבוש כמו כפרי
פשוט, פתאום התחיל לרדת גשם זלעפות, כל השרים ברחו והשאירו את המלך
לבד, המלך היה בסכנה גדולה והוא חפש מקום שהוא יכול להתגונן, עד שהוא
מצא בית של כפרי פשוט, הכפרי הכניס את המלך, הוא הליבש את המלך בכגדים
נקיים ונתן לו קצת דיסה והשכיב אותו לישון ליד התנור וכו', המלך היה מאד
עני ומתש והוא כל כך החזיר את נפשו עם המיטה שהכפרי הכין לו, שממש
מעולם הוא לא הרגיש כזו נעימות כמו שהיתה לו שם אצל הכפרי הפשוט.

כשהגשם הפסיק חזרו כל שרי המלוכה והגיעו לחפש את המלך, הם מצאו
אותו ישן בבית הכפרי, כשהם רצו לקחת את המלך הביטה אמר להם המלך:
"כשירד גשם לא הסתכלתם עלי, כל אחד מכם ברח למצוא מחסה לעצמו ואני
נשאיתי לבד, רק הכפרי הזה הכניס אותי לביתו והציל אותי, לכן הוא יחזיר אותי
לארמון והוא יליבש לי את הכתר", ורבנו סיים: "לפני ביאת משיח ירד מבול של
אפיקורסות; לא מבול של מים ולא מבול של אש, אלא מבול של מחשבות רעות,
זה יכנס אפילו בלבבות הפשרים ועם חכמות לא יוכלו להסתדר, רק היהודים
הפשוטים שאומרים תהלים בתמימות ופשיטות, הם יוכלו להחזיק מעמד והם
ילבישו למשיח את הכתר" (פעולת הצדיק, סימן תתל"ד).

מחר בערב נתכנס ונערך סעודת הלולא לתלמיד הגדול מוהרנ"ת זכותו יגן עלינו.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

בעזרת השם יתברך

עֲצָתוֹ אֶמוּנָה

כְּלִיבִי

עם מקוה מתקנים הכל

”צְרִיכִים לְרֹאוֹת לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ, אֲסוּר לְאַפְשֵׁר שְׂרָבִי
נָתַן יְיָ לְטָבֵל עֲכָשׁוּ בַחֲרֵף בְּנֶהֱרַק הַקְּפוּא, בְּמִיחָד הַשְּׁנָה,
שְׁנַת תר”ה, יָרַד קָר נוֹרָא בְּאוּקְרִינָה, כְּכָר מִזְמָן לֹא הָיָה
חֲרֵף קָר כָּל כּוֹף, וְרַבִּי נָתַן שְׁלָנוּ הוּא כְּכָר לֹא אֲבָרָךְ, הוּא
בֶּן שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ, וְהוּא מְתַכְנֵן לְלָכֶת בְּשֶׁבֶת בְּבִקְרָה לְטָבֵל
בְּנֶהֱרַק.”

יְלָדִים יְקָרִים, הַסְּפוּר קָרָה שְׁבוּעִים לְפָנַי שְׂרָבִי נָתַן
הַסְּתַלֵּק מִהָעוֹלָם, הִגִּיעוּ הַחֲדָשׁוֹת שְׁגַג הַמְּקוֹה קָרֵס,
בְּלִיל שֶׁבֶת דְּבָרוּ בְּכָל הָעִיר בְּרֶסֶלֶב: ”מָה יַעֲשׂוּ מִחֵר,
בְּשֶׁבֶת בְּבִקְרָה? לֹא יוּכְלוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמְּקוֹה,” וְאָז
הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נָתַן אָמַר, שֶׁהוּא לֹא הוֹלֵךְ לְוִתֵּר
עַל טְבִילָה בְּמְקוֹה, הוּא מוֹכֵן אֲפִילוּ לְלָכֶת לְנֶהֱרַק
הַקְּפוּא.

עַל יְדֵי מִקְנֵה אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַכֵּל

מאוחר יותר שמעו שהגג קרס רק בחדר הקדמי,
ואפשר כן להשתמש במקנה החם. ואז רבי נתן דבר עם
תלמידיו על המעלה של מקנה, שאפילו אדם שחטא
בעברות חמורות, אם הוא ילך למקנה תהיה לו תקנה.
ילדים יקרים, כשהולכים למקנה צריכים להתנהג מאד
בעדינות; במקנה לא מדברים, ובמקנה לא מסתכלים
על אף אחד, מסתובבים לקיר, וכך מתפשטים וכך
מתלבשים.

כל הילדים יוצאים ברקוד: "אשרינו מה טוב חלקינו
ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו שאנחנו יודעים
מרבנו ו"ל שהולך לפנינו ומחזיר אותנו אל השם
יתברך".

